

Kaina: metams 15 lt., pusmečiui 8 lt., 1 mėn. 1 lt. 50 ct. Kareiviams per pusę pigiau. Užsieny metams 25 lt. Atskiras numeris 30 ct. visiems. *Skelbimai:* petito eilutė 40 ct.; prieš tekstą dvigubai. *Adresas:* Kaunas, Nepriklausomybės aikštė.

25 (421) nr.

Kaunas, 1927. m. birželio mėn. 22 — 28 d.

IX metal.

Moko šaudyti.

Smerkime kas smerktina.

Retkarčiais ir vienoj ir kitoj vietoj tenka susidurti su toli gražu negirtiniais mūsų elgesiais. Kai kada imame ir prasilenkiame su statutų reikalavimais, netvarkoje būdami, pasirodome viešoje vietoje, nemandagiai pasielgiam susidūrę su piliečiais. Blo-

giausia, kad taip elgiamės žinodami savo elgesio blogumą, vėliau patys drovimės ir norėtumėm pasitaisyti, bet jau vėlu. Dažniausiai taip pasielgiam dėl nelemto surambėjimo ir kvailo manymo, kad kiti mus visai ne tik nepastebi, bet dargi kitam neidomu.

kaip atrodo mūsų batai, rūbai, išviršinė išvalžda, arba kaip mes sveikinamės. Taip manydami, žinoma, labai klystame. Ne tik mūsų viršininkai laikas nuo laiko užmeta akį ir pastebi mus, kartais net nubaudžia, bet dar daugiau žiūri į mus civiliai asmens. Neužmirškime, kad jų tarpe atsiranda ir svetimšalių, kurie itin domisi kariais. Iš karių jie sprendžia ir apie kitus. Sugrižę į savus kraštus jie parašo savo spaudoj viską, ką yra matę ir, žinoma, nesigaili išskelti aikštėn visus trūkumus. Taip pat neužmirškime, kad daugeliui mūsų piliečių esame pavyzdžiu, daugiausia jaunuomenei, kuri į kariuomenę žiūri su pasigėrėjimu ir viename kitame seka mus. Jie žino, kad kareiviai visur padoriai, mandagiai ir garbingai elgiasi. Todėl kokio nusistebėjimo sukeltų (jose) blogas mūsų elgesys. Gera nuomonė gražinti labai sunku. Todėl kiekvienam turėtų būti aišku, kad vieno kito blogas elgesys kariuomenei garbės nedaro. Vienam pamiršus savo garbingą vardą ir pasielgus nepriderančiai nukentėti priseina visiems.

Pas save (kareivinėje) nusikalstame mažiausia, nes čion nuolat seka budri mūsų viršininko akis, čion nuolat mus moko, o jeigu to neužtenka — pabara ir net nubaudžia. Blogiausia, kada nutolstame (išei-name iš kareivinių rajono) nuo tos budrios viršininko akies. Čia dažniausiai užmirštame, ko buvome mokyti ir pradedami elgtis savaip. O to nepri-valo būti! Vilkėdami garbingus kario rūbus, turime visur ir visuomet garbingai elgtis. Garbingai elgtis ne dėl baimės būti nubautiems, bet dėl bendros kariuomenės garbės. Viešoje vietoje labiausiai turime neužmiršti, kad esame rinktiniai tautos sūnūs — tėvynės gynėjai. Ne visiems tenka tokia garbė, daugelis su pavydu žiūri į mus, kad jie patys negali būti tokiais kaip mes. Tik, deja, ne visi tą suprantame. Žiūri, kartais — eina koks apsileidęs sudribėlis, svyruodamas, kojas vos vilkdamas. Jo batai nevalyti, rūbai supikiuoti, suglamžyti, jo draugai — abejotini asmenys, civiliai, taip pat susivėle

kaip ir jis pats. Eidami švelbeldžiuoja kokią nors svetimą kalbą, dažniausiai, maskoliškai, kurios patys ir nemoka, tik yra girdėję, kaip vietiniai žydėliai tarpusavy kalbasi. Kad ne rūbai ir nepažintum tokio „karžygio“. Sutikęs tokį apuoką norėtum, kad jis skradžiai žemę prasmegtų ir nebedarytų gėdos. Bet jis šiaip taip pasisveikina, iš naujo apkabina savo abejotinos rūšies pana ir „draugu“ lydimas šliaužia sau kur toliau į užkampio karčiama ir ten „linksmi“ leidžia laiką. Kaip nesibiaurėti tokiu vaizdeliu!

Mes, kariai, viešoje vietoje turime labai ir labai atsižiūrėti su kuo naują pažintį darom. Abejotini asmens neprivalo prie mūsų prisitarti, ar būti mūsų draugystėje. Išleisdami su jais į pažintį mes sudarome jiems per daug garbės, o savo garbę labai žeminam. Kalbėdami jų mėgiama svetima kalba, parodome, kad net taikomės prie jų, žemindami ne tik save, bet dar labiau savo kalbą. **Garbingas karys viešoje vietoje kalba tik lietuviškai!** Ne mes turime taikintis prie krautuvininko, vežiko, restorano tarnautojo arba šiaip kito asmenio mėgiamos kalbos, bet jie prie mūsų. Ne mes turime mokytis jų kalbos, bet jie mūsų. Jeigu krautuvininkas tau atsako nelietuviškai — nesistenk jo suprasti, nors ir mokėtum tą kalbą, o apsisuk ir išeik. Vieną kitą sykį nustojęs pirkėjo, jis kalbės taip kaip jį užkalbinsi. Panašiai turime elgtis ir su kitais.

Gatvėje būk visuomet švariai apsirengęs, būk žvalus ir mandagus. Su savo viršininkais ir pažintais sveikinkis kuo mandagiausiai, kur tai nebūtų: kavinėje, autobuse, gatvėje, teatre. Mandagumas — gerai išauklėto žmogaus žymė. Pamatęs savo dalies, savo ginklo draugą nevisai padoriai elgiantis viešoje vietoje, pasistenk jį perspėti, kad savo elgesiu jis nei tavęs, nei tavo dalies nežemintų. Tai visų mūsų pareiga vienas kitą prižiūrėti. Kariuomenės garbė mums turi rūpėti daugiausia. Nė vienas teneišdrįsta jos pažeminti. Pažemintus pasiteisinimo nebėra.

Kaip žvejojama.

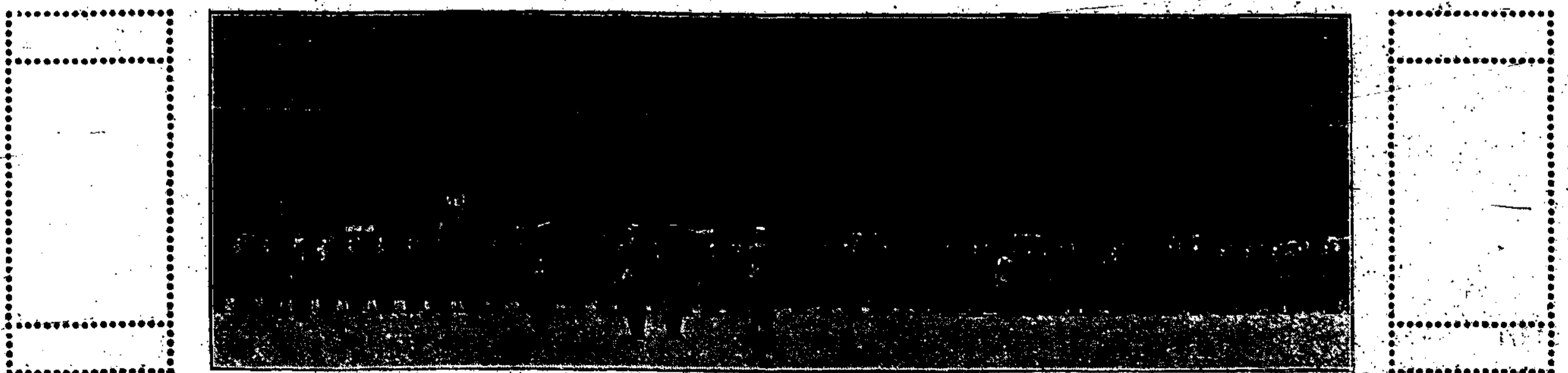
Nemanykite, kad aš čia rašysiu apie kokį nors žuvų žvejojimą. Visai ne! Čia turiu galvoj visai kitokią žvejone, būtent, politišką.

— O kas tokia žvejone užsiima ir kur? — gal ne vienas paklausite. Tik turėkite truputį kantrybės, tuojau čia trumpai pakalbėsime.

Bolševikams ir kitokio plauko internacionalistams bei jų artimiems talkininkams, nors ir nesiseka savo agitacija, bet vis tik nuo savo darbų neatsisako. Lenda įvairiais būdais, kur tik gali įlįsti.

Čia duosiu vaizdelį.

Kuriam nors jų žmogui patekus į kariuomenę, gauna jis „draugu iš centro“ isakymą sekti viską savo daly: savo viršininkus, pradedant karininkais ir baigiant puskarininkiais, ir kareivius, koks jų ūpas, nusistatymas, pažiūros ir t. t. Apie viską raportuoja į „centrą“. Pastebėjęs kokį kareivį, ypač puskarininkį, raštininką arba kitą kareivių tarpe labiau žymesnį, ir, pasak jų „žmoniškesnį, demokratiškesnį“, pradeda labiau jį sekti, gretintis prie jo ir pagaliau susidraugauja. Susidraugavęs palengva stengiasi

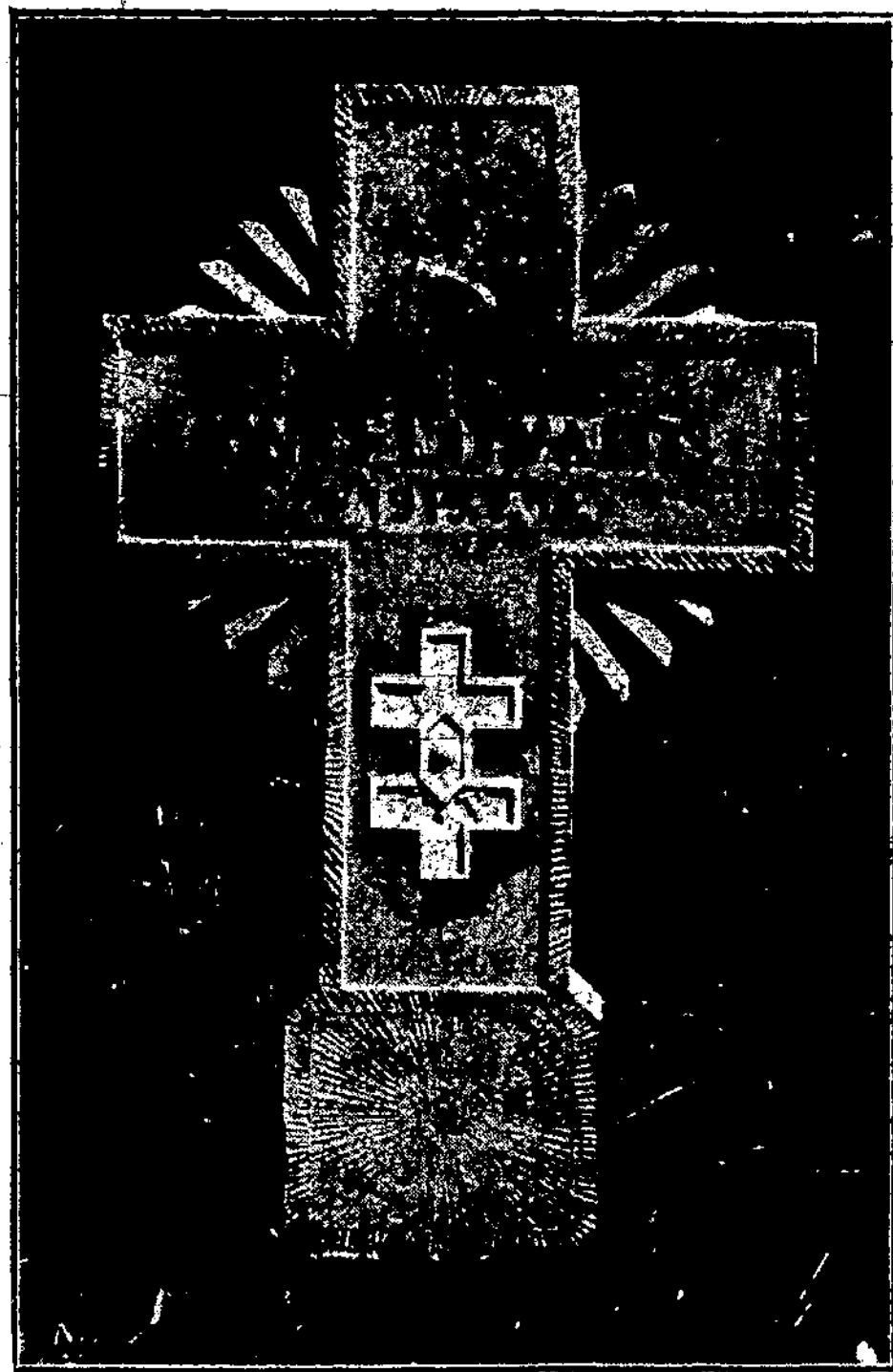
Mokomojo eskadrono paskutinė laida. Išleidime dalyvavo kavalerijos inspektorius, kavalerijos pulkų vadai ir kiti.

arčiau jį pažinti: jo būdą, pažiūras, kilme ir t. t. ir pagaliau atsargiai pradeda „širdingai“ su juo kalbėti. Jeigu mato, kad iš tokio žmogaus nėra jam pavojaus — neįskųs jo, pradeda pamažu šį tą duoti jam paskaityti, iš pradžių pasisako neva tai radęs, o vėliau — gavęs. Kai kada toki žvejonė ir pasiseka. Nepatyręs koks vaikinys įvairių suktų klastų, neatkreipia tinkamo dėmesio ir nesistengia tokio gudragalvio nuo savęs pašalinti. Tik pasijunta kaip jau per vėlu būna. Tiesa, tokių reiškinių retą būna, o dar rečiau, kada toksai agitatoriukas sekamame asmeny sutiktų savo bendramintį.

Bet jie dar pikčiau pasielgia su tokiais asmenimis, kurie jiems tinka, būtų geras įrankis jų darbuotei griauti mūsų valstybės pamatus, bet nepasiduoda jų suktiems ir gražiems žodžiams. Agitatoriukas, negalėdamas kitaip tokio į savo bučį įtraukti ir naudodamasis tuo, kad jis, nors ir nepritaria jam, bet vis tik nebijo su juo suseiti ir pakalbėti, suprovokuoja jį, kad šis, niekuo nekaltas vyras, patenka teismo suolan, o tas agitatoriukas staiga išdūksta, lyg kumparas. Atsiduria Maskvoj arba čia Lietuvoj svetima pavarde ir neviešomis vietomis slankioja. O suprovokavimui turi įvairiausių būdų ir įvairiose aplinkybėse. Ar tai pastebėjo, kad juos jau seka, arba ir patys pasistengia, kad atatinamos įstaigos galėtų atkreipti dėmesį ir paskui tas vargšas įklimptų. O jų tikslas ir yra įklampinti jiems tinkamą asmenį, bet nepasiduodantį jų viliojimams. Jie tikisi, kad toks vyras, nekaltai patekęs kalėjiman, ir patekęs ten priešvalstybinių gaivalų tarpan, išsidirbs jiems palankioj dvasioj, ten jį patrauks, įkvėps savo idėjas ir pataps jų „draugu“. Ypač jam įsinerti į jų kailį padės jo paties asmenišką kerštas prieš valstybę, kam jį pasodino tupėti.

Tokios žvejonės pavojingos ypač švelnaus būdo žmonėms, o dar labiau kairesnių pažiūru, arba kuriš savo pažiūromis nepasireiškia.

Geriausiai nuo tokių „paukščių“ apsiginti ir išvengti jų pinklių, tai pastebėjus tokius tuojau nu-

Kryžius — paminklas žuvusiems bei mirusiems Lietuvos kariams. Karių kapams tvarkyti komisija yra nusistačiusi dar šiais metais tokius kryžius papuošti visų žuvusiųjų ir mirusiųjų kapus. Patsai kryžius yra cementinis (geležim sutvirtintas).

traukti su jais pažinti, vengti jų ir neatidėliojant pranešti savo viršininkui, nes kitaip galima prakeikimo ir gėdos sau užsitraukti. Jaun. pusk. Čalkaitis.

Vasarai atėjus.

Jeigu žiemą nusiskundžiama, kad nuobodu esą kareiviniėje ilgesnį laiką prabūti, tai ką jau bekalbėti apie šiltas vasaros dienas. Vasarą iš jaukiausių

kambarių žmonės tiesiog veržte veržiasi į gamtą ir ten sveikai ir maloniai leidžia laiką. Tas pats ir kariuomenėje. Laisvalaikiais visi kareivinių gyven-

Husz Ar.

Karžygys.

(imitacija)

*Papasakos jis savo mergičkai,
Kaip degino kaimus terštojo miestus,*

• *Kaip šokinėjo vagonai piesta,
Kai sviedinys nukritęs sutviško...*

*Papasakos, kaip gražios lenkiukės
Rašydavo laiškus ir... vylės visas,
Kaip persautas draugas žemėj ištyso
Ir kitas gi, — kaip kojos pritrūko...*

*Papasakos kas jam šitas kryžius,
Kas jam šitos sagos, kas jam šis frencius —
Kaip nežinojo jie, kas yra šventės,
Ir kam žaizdų palikę šios dryžės...*

□ □ □

Senelio dvasia.

(Tešinys).

— Kur buvau, klaus, sūnau, — buvau Kaune dukters aplankyti, kuri jaunikio prikaltė išvažiuoja laimės ieškoti į tolimą kraštą, palikdama mane viena. Bet mano širdį ne tas taip drasko.

— O kas?

— Sūnau, — pradėjo pasakoti senelis ir jo akyse vėl sužvilgo ašaros, bet kiek galėdamas laikėsi ir tęsė toliau, — turėjau du sūnelius gražius ir stiprius kaip ažuolus, bet jų jau nebėra, o liko tik viena atmintis. Dabar, kai buvau Kaune, buvau nuėjęs į Karo Muziejų ir kai invalidai karštai meldėsi už žuvusius savo draugus, meldžiaus ir aš, o drauge parodyčiau jiems tos garbės, kurią užsipelnė sunkioje Tėvynei valandoje.

— Kodel? — sujaudintas senelio patriotiškumu, paklausė Jonas.

tojai, kurie tik gali išėiti, eina kur į papievį, į pavėsi ir čia sudarę būrelius vartosi žemėje, pypkiuoja, juokiasi, šposus krečia. Dalis eina į sporto aikštę. Čia naudingiausia ir maloniausia. Tik visa bėda, kad mūsų kariuomenės sporto aikštės yra labai blogai įrengtos ir be futbolo sviedinio daugiau veik nieko neturi. O vienas futbolo sviedinys negi patenkins didelį žmonių skaičių. Kitiems priseina tik žiopsoti, su pavydu žiūrėti į laiminguosius „etatinis“ žaidėjus, diena iš dienos futbolą spardančius. Būti vien tik žiūrovais taipgi greitai nusibosta. Prisieina dūlinti į pakrūmę, kur, gal, pasiseks užmegsti su kuo nors „įdomi“ pažintis. Šventadieniais daugiausia laimės čia sutinkama. Taip iš tikrųjų yra. O galėtų būti kitaip. Receptas labai paprastas — tinkama sporto aikštė. Kariuomenės dalių sporto vedėjai lai tik aprūpina savo aikštes pakankamu skaičiu įrankių įvairioms sporto šakoms ir parodo kaip su jais apseiti ir kokios taisyklės, kaip bematant gausis visai kitoks vaizdas. Sportas yra „užkrečiama liga“ jaunuomenei. Sportuojant laikas eina nejučiomis, visai pamirštamam miestam su jo užkampiais ir dulkėmis ir nebe taip jau vilioja „pažintys“. Ne mano dalykas nurodyti sporto vedėjams, kokios sporto rūšys daugiausia kareivius traukia, tai jau jų pačių dalykas. Tik vieną sakau, kad vien futbolu pasitenkinti negalima. Įdomus basketbolas, rėpka, beisbolas, ietis, diskas ir kiti. Tik rei-

kalinga, kad visi galėtų prie ko nors prisiplakti. Kad sportas dar daugiau patrauktų, reikalinga laikas nuo laiko, nors vieną sykį mėnesyje, daryti rungtynes visose sporto šakose ir pasižymėjusius apdovanoti dovanėlėmis. Tokioms dovanėlėmis pirkti pinigų, manau, visuomet susirastų ir netaip jos jau brangios, kiek malonios ir atmintinos.

Vasaros metu švietimo vadovams veikimo dirva taip pat plati. Žiemos metu daromos paskaitos, kuriomis taip įdomaujasi kareiviai ir daug naudos iš jų sulaukia, vasarą jos darosi nebe taip įdomios, tuo labiau jeigu jos daromos dulkėtose ir tvankiose salėse. Paskaitų vasarą reikėtų daryti mažiau (ir tai tik gryname ore), jų vietoje daryti ekskursijas į tolimesnes nuo kareivinių vietas — į piliakalnius ir šiaip įžymesnes vietas. Čia atvykus galima ir pailsėti, ir gražių dalykų papasakoti apie vietos įžymenybę, apie gamtos reiškinius, ir padainuoti, pagriežti ir, nagalios, iki valios saulėj pasimaudyti. Tokias ekskursijas retkarčiais galima paversti ir tikromis gegužinėmis, kurios be įvairių malonumų duoda ir šoki-toki pelną. Taigi, sakau, galima įvairių įvairiausių pramogų sugalvoti ir kareivinių gyventojams sveikų ir linksmų valandėlių suteikti.

Kai kuriose dalyse tas jau senai praktikuojama, todėl ir kitur reikėtų į tai atkreipti daugiau dėmesio, o rezultatai gausis visais atžvilgiais teigiami.

Pakuršys.

Tarp naujokų.

(„Kario“ koresp. pastabos).

1 eskadronas. Ką tik buvo mokymaš, kaip priėiti prie viršininko ir kaip sveikintis. Dabar pertrauka. Dantyse papirosai, smilksta mėlyni dūmeliai. Kažkas šaukia:

— Kiškis baigia griaužti Kopūstą.

Kas gi čia — kiekvienas pamanyš. Ir iš tikro. Bet čia ne kiškis, kuris bėgioja laukuose ir ne kopūstas, kuris darže auga. Kiškis ir Kopūstas — naujokai. Ką turi jie bendro su tikraisiais kiškiais ir kopūstais. Nieko. Kiškis gal tik tiek, kad juokdamasis taip ištempia lūpas, lyg jos tuoju turės sprogti. O šiaip jau — didelis griaužikas. Del to jis ir

griaužia visą laiką Kopūstą. Na, o Kopūstas, — tai bent turėkis.

Kiškis ir Kopūstas apstotį ratu.

— Kopūstai! — aš tavęs negriaušiu, — juokiasi Kiškis.

— O aš tave rudeniop pašausiu!

— O tada abu į katilą, — trečias įsimaišo.

Visas eskadronas juokiasi. Ir iš tikro — tos pavardės. Gerbiamieji! Jeigu dar eskadronė būtų Vilkas ir Oželis. Kaip gailėstingai klyktų Vilko piauamas Oželis...

— Jie buvo jauni, stiprūs ir galėjo gyventi, o aš jau senas ir nebesulauksiu tos valandos, kada Tėvynė šauks jus visus padėti jai ir turėsiu mirti neatsilyginęs!...

— Seneli, juk tamstos du sūnūs garbingai žuvo kovose, o tamsta juos paruošei tai garbingai kovai.

— Taip. Bet to neužtenka. Ir aš trokštu mirti tokia mirtimi, kokia mirė mano sūnūs ir šimtai ištikimų Tėvynėi vaikų.

— Neliūdėk, seneli, nes dar ne visas prasiblaive Lietuvai dangus: dar daug daug vargsta jos sūnų baltojo aro vergijoje. Gedimino pilies bokštas jau senai laukia mūsų trispalvės vėlavos, o geležinio vilko kaukimas drasko mūsų krūtines... Išmuš valanda, trimito balsas žaibo greitumu aplėks visus Lietuvos kampelius ir sukels šimtus tūkstančių jaunuolių, pažadins visus, nuo mažo kūdikėlio iki žilo senelio, ir tada atliksim šventą ir garbingą darbą, kurio taip ilgisi kiekvienas tikras Tėvynės sūnus.

Mes, kariai, kiekvieną minutę esame pasirengę atkeršyti savo amžinajam priešui, kuris tyčiojasi iš

mūsų tautos laisvės; kuris prarijo tūkstančius aukų, bet, sakau, jis dar susilauks to, ko susilaukė po Širvintais, Giedraičiais ir kituose kovos laukuose.

— Ruoškitės į naują Žalgirto kovą, ir aš būsiu su jumis!

Skardus konduktoriaus balsas: „bilietus“ sutrukdė jų kalbą.

Konduktorius žengdamas žingsnis po žingsnio kartojo: „Bilieta... bilieta!“

Padavęs savo bilietą, senelis paklausė ar dar toli Radviliškis.

— Paskutinė stotis, — sausu balsu atsakė konduktorius.

Mėnuo jau toli nukeliavo pro debesų kalnus; žvaigždės tankiau, rodos, mirkčiojo laukdamas ankstybos aušros, o traukinys vis bėgo ir bėgo dundėdamas mėnesio nušviestu tiesiu keliu.

Pro langus slinko žinomos seneliui apylinkės ir jis, rodydamas pirštu, apie jas pasakojo.

Pagalčiau vagono ratai pradėjo smarkiai daužytik ir, bematant, sustojo traukinys.

Komanda: „Baigta“!

Veik visas eskadronas, kaip mažas baltas, smilkstančias granatėles, trenkia popierosų galus žemėn. Trenkiu ir aš ir stojups rikiuotėn.

Štai kitas eskadronas. Visi žino Joną Žalgą. Tai pašėles žemaitis, visam eskadronui žinomas.

— Ar tu Žalga? — klausiu.

— Aš!

— Kur tu traukinį sustabdei?

— Išvažiavus iš Šiaulių!

— O kokiū būdu?

— Nutraukiau užplombuotą stabdį.

Prie mūsų prieina vyr. leitenantas — eskadrono vadas. Jis taip pat žino apie traukinį.

— Jonas Žalga — pasiutęs vyras. Jis šimtą lenkų sustabdys!

Kitą dieną. Mokymo aikštė. Pertrauka po jojimo pamokos. Kiekvienas jojikas taisosi. Kalba su arkliu. O arkliu, arkliu! Visi: — Aušintuvai, Antenos, Bėriukai, Kavertos...

Einu tiesiai prie Pilsudskio. Gerbiamieji nebijo- kite ne prie Varšuvos Pilsudskio, bet prie savojo — naujoko.

— Klausyk! Ar tu giminaitis?

— Ir nenoriu!

— Kaip namie kalbi?

— Lietuviškai.

— Ką čia dabar darysi? — kažkas bando pa- juokti.

— Mokinsiuos, o paskui...

— Kas paskui?

— Kai reiks, mušiu lenkų Pilsudski.

— Kaip mokslas?

— Labai įdomu lauke... Šitas lauko tarnybos statutas... Kautynių skyrius.

Kalbon įsimaišo kitas naujokas. Iš Telšių. Abi- turientas (baigęs gimnaziją), kalbamės. Pusantru metų karo prievolės — niekai. Tik bus malonu at- siminti.

Vienas visa gerkle šaukia:

— Petrai, Vabals gavo laišką iš Onytės!

Vieno kaimo trys vaikinai — visi geri pažista- mi — džiaugiasi: visiems malonu, kad Petras iš mergiškos laišką gavo.

— Tur būt, graži, gyvate, — kažkas neiškentė.

Tylu... tylu... rikiuotė. Iš plento pro vartus drąsiai, ryšulėliais linguodama, ateina paaugusi mo- teriškė. O rikiuotėje suspindo dvi akys. Visiem aišku — atvažiavo motina. Bus dabar prie duonos ko nors.

Iš tikro, jei mes būtume kur nors kitur, kokioje Azijoje - Sibire, ar būtų tiek nuotaikos? Mes čia namie. Mes čia kuriame savo valstybę ir visiems malonu tarnauti savo kraštui.

Husz Az.

Kaip skruzdėlė, nešdama mažus šapaliukus, suneša didelį kupstą, kuris vežimą apverčia, taip ir mes, kariai, kruopščiai dirbdami, ruošdamies ir ištikimai tarnaudami tėvynei, nugalėsime skaitlin- gesnį priešą — lenką ir atvaduosime savo sostinę — Vilnių.

Vyr. psk. Juoz. Mačiulaitis.

Karo Mokyklos sporto šventė.

Kiekvienais metais Karo Mokykla pašvenčia vieną dieną sporto šventei. Tokia tradicinė šventė šiais metais buvo birželio 16 dieną. Į šią šventę apsilankė daug aukš- tų svečių — Respublikos Prezidentas, einas Krašto Ap- saugos Ministerio pareigas Kariuomenės Vadas gener. Žu- kauskas, Teisingumo Ministeris p. Šilingas, Vyriausiojo Stabo v-kas plk. Daukantas, Apygardos v-kas plk. Petru- tis ir kiti.

Šventė pradėta futbolo rungtynėmis — Karo Mokykla

— 4 art. pulkas. Rungtynės buvo labai neįdomios: nuolati- niai autai neleido nei vienai, nei kitai pusei žaidimo išvys- tyti. Pūtęs smarkus vėjas Karo Mokyklos mažoj aikštėj tu- autų skaičių dar padidino. Rungtynės pasibaigė lygiomis (1:1)

Užtat antroji programos dalis žiūrovus simteriopai kom- pensavo. Šioji dalis pilniausiai pasisekė. Čia buvo pa- rodyta viskas — laisvi judesiai, šokimas į aukštį (su kar- timi ir be), tolį ir pro angą, salto mortale, rutulio stūmi- mas, diskas, ietis, granatų mėtymas, gimnastika ant įrankių

„Radviliškis! Radviliškis!“ — pasigirdo kon- duktorių balsai. Žmonės subruzdė.

Jonas, paėmęs senelio daiktus, palydėjo jį į stoti. — Ar amžinybėje, kur jau greitai keliausiu, ar dar šiame pasaulyje mes susifiksime, sūnau, tad neužmiršk manęs... atsisveikindamas tarė senelis.

— Brangusis seneli, tamstos galinga dvasia amžinai gyvens su manim ir stiprins kovos laukuose.

— Neužmiršk!... ir senelis nuėjo savo keliu.

Gal ir ilgai būtų Jonas išstovėjęs toli nuneštas svajonių, jei ne konduktorius, kuris jį pamatęs su- rikio: „tamsta paliksi nuo traukinio!“

III.

Nuo Šiaulių dar smarkiau pradėjo bėgti trauki- nys, o Jonas, žiūrėdamas pro langą, traukė vienas po kito popierosus, retkarčiais žvilgtelėdamas į prie- šais jį sėdinti sankeleivį — žydą, kuris vis vartė ir vartė savo biznio reikalų popierius, neturėdamas nė mažiausio supratimo apie Tėvynę, apie tą žemę, kuri jam davė tuos popierius...

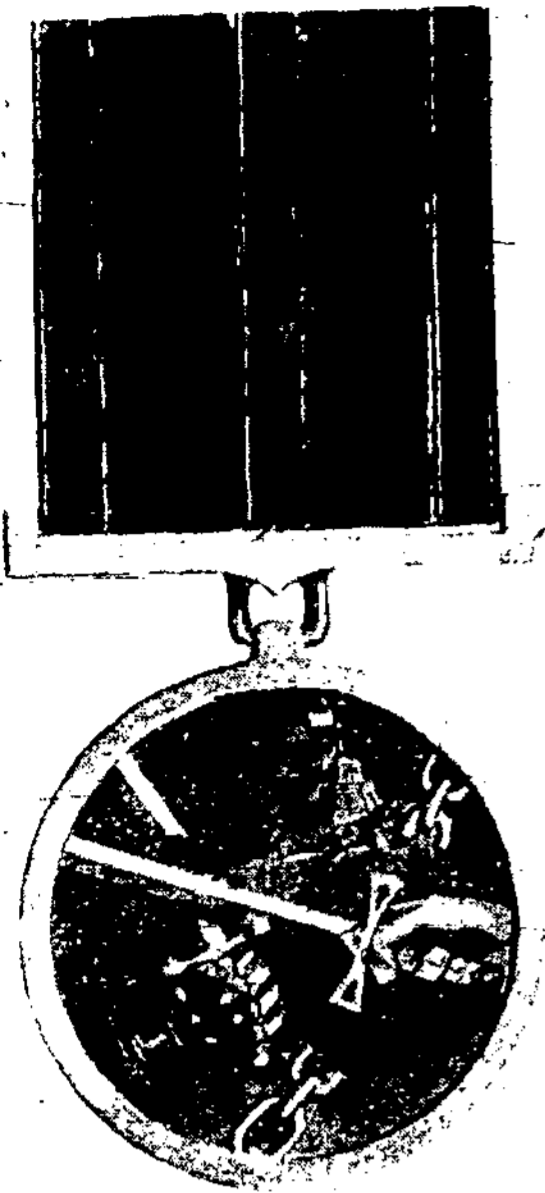
Pagaliau Jono galva pasidarė sunki, kai švino pripilta ir slinko žemyn, blakstienos paslėpė mėly- nas akis ir jis pasinėrė į miego pasaulį.

Artinosi aušra. Medžiai ir pievos apsidengė žerindos rasos rūbais; viturys jau žadino artoją į lauką; žvaigždės, viena po kitos blėso ir nyko; išblyškes mėnulis, lyg persigandęs, vis dar ritoši per debesų kalnus slėpdamasis nuo aušros spindulių. „Amaliai!“ — skardus to paties konduktoriaus bal- sas pažadino Joną iš gilaus miego.

Tyras ankstybo ryto oras gaivino jo krūtinę, o jis skubėjo namo ne su džiaugsmu, o su suspausta širdimi.

— O, mylimiausioji motina! nebepriглаusi manęs prie savo krūtinės ir nekartosi man: „sūneli, būk doras, mylėk Tėvynę“. Kodel taip greitai apleidai mane, nepatyrus, kad tavo sūnus, atėjus laikui, mokės garbingai mirti už Tėvynę, kurią taip liepei man mylėti...

Vyr. pusk. L. Kvašys.

Savonorių medalis. Šiuo medaliu bus apdovanoti visi 1918—1920 m. Lietuvos kariuomenės savanoriai. Medalis bus bronzinis. Antroji medalio pusė turi ažuolo vainiką ir užrašą: „1918—1920. Savanoriui“.

(turnikas, lygiagretės, arklys skersai ir išilgai), ritminiai pratimai (be šautuvo, su šautuvu), „pavojus“, apsistojimas žygio palapinėse. Visi šie veiksmai buvo atlikti labai stropiai, sutartinai ir tikrai. Žinoma, kitaip Karo Mokykla ir nepriavėtų atlikti. Labai gražaus įspūdžio žiūrovams padarė „pavojus“. Sutrimitavus pavojų visa mokykla per tris minutes suspėjo persirengti į žygio uniformą (buvo sporto kostiumuose) ir išsirikiuoti. Pirmutinis į aikštę atbėgo vyresniojo kurso kariūnas Ramanauskas (1 m. 10 sek.) O jaunesniojo kurso kariūnas Bignius net išsoko iš antrojo rūmų aukšto.

Reikia pažymėti, kad be to visko Karo Mokykla labai gerai pastatė daug sudėtingų ir įdomių piramidų.

Aukštieji svečiai ir kiti žiūrovai skirstėsi labai patenkinti. Būtų gerai, kad ne tik Karo Mokykla, bet ir šiaip kariuomenės dalys ruoštų panašių švenčių.

Lenkų pasienio sargybiniai juodu pastebėję, apsupo trobą ir suėmė mūsų policininkus nusivare į Svencionis pas savo apskrities viršininką.

Lenkai įvairiais būdais varžo demarkacijos palinijo gyventojus. Kadangi daugumos tokių gyventojų žemė yra lietuvių ir lenkų pusėse, tai jiems tenka dažnai pereiti į vieną, tai į kitą pusę savo žemei dirbti. Lenkai pastaruoju laiku sugalvojo kažkokius popierius, kuriuos pasirašyti verčia kiekvieną pereinantį demarkacijos liniją. Žmonės, nemokėdami lenkų kalbos, ypač „varšavkos“, nieko nesupranta, kuriems galams jie pasirašo. Vietos gyventojai skundžiasi mūsų vyriausybei, protestuodami prieš toki lenkų savivaliavimą.

Lietuviškas suktinis Turkijoje. Mūsų suktinis, pasirodo, nukeliavęs labai toli ir jį pamėgo svetur. Turku radio stotis Stambule, be kitų muzikinės programos dalių, atliko ir mūsų suktinį.

Sugavo komunistų agitatorių. Panevėžy už platinimą komunistų literatūros suimtas žydas Henuchas Segalavičius. Jis Maskvoj yra baigęs agitatorių kursą ir peritais metais atvyko į Lietuvą savo „darbelių“ dirbti.

Perkūnas radio pagadino. Birželio 14 d. pavarų griaustinis pagadino Kauno radio stotį: pramušė požeminio kabelio izoliaciją ir tuo nutraukė radio stoties elektros energijos tiekimą ir radio stoties veikimą. Pramuštas kabelis greit buvo pataisytas.

Suimti šmugelninkai. Birželio m. 11 d. policija suėmė Ruklių dvaro (Jonavo val.) spirito varyklos savininkus: Marką Judašina, Joselį Ceslerį, Abromą Sichmaną ir Taubmaną Elijošų, kurie pardavinėjo spiritą neapmokant akcizo mokesnio. Tokius juodus darbelius varė jau nuo 1925 m. ir valstybei padarė nuostolių apie 1 milijoną litų. Visi „paukščiukai“ patupdyti „žaliojon klėtkon“ ir laukia atsiskaitymo dienos.

Policija taip pat susekė ir kitus panašius „paukščiukus“, būtent, bendrovę „Alfa“, kuri slaptai vežė izeivius į Braziliją, juos įvairiais būdais išnaudojo ir kurstė žmones važiuoti į Braziliją. „Alfa“ buvo susikalbėjusi su kažkokiu Brazilijos gyventoju ir abu drauge viliojo ir skriaudė nesusipratčius žmonelius. Ne vienas toks yra sukisęs jų

Lietuvos gyvenimas

Klaipėdos byla likviduota. Vokiečiai buvo apskundę Lietuvą Tautų Sąjungai, kad Lietuva siaurinti Klaipėdos krašto autonomiją. Birželio m. 15 d. Tautų Sąjungos tarybos posėdy buvo svarstomas klausimas, ar palikti Tautų Sąjungos tarybos posėdžių darbų tvarkoj Klaipėdos bylos klausimą, ar jis visai iš jos nuimti. Prieš minėtą posėdį Lietuvos ministeris pirmininkas ir užsienių reikalų ministeris prof. Voldemaras turėjo keletą privačių pasikalbėjimų su Vokiečių užsienių reikalų ministru Strezemanu ir kitais vokiečių delegacijos nariais, kur nuodugniai buvo apvarstę kilusius nesusipratimus del Klaipėdos krašto. Prieita prie nusistatymo, kad nėra reikalo Klaipėdos ginčą kelti Tautų Sąjungos tarybos viešuose posėdžiuose. Per aukščiau minėtą posėdį prof. Voldemaras pareiškė, kad ginčas del Seimelio ėjo vien del to, kas turi teisę rinkti į Seimelį. Dabai paaiškėjus, kad Lietuvos piliečių, apsigyvenusių Klaipėdos krašte, teisė dalyvauti rinkimuose nėra ginčijama, Lietuvos vyriausybė sutinka padaryti Seimelio rinkimus. Po to Vokiečių užsienių reikalų ministeris pareiškė, kad jis atsiima įteiktą Tautų Sąjungai skundą. Tuo būdu buvo baigta Klaipėdos byla ir iš Tautų Sąjungos darbų tvarkos liko nuimta.

Naujas Suomijos ministeris Lietuvai d-ras Idmanas birželio m. 14 d. atvyko į Kauną ir birželio m. 18 d. įteikė savo valstybės įgaliojimus Lietuvos Respublikos Prezidentui.

Lenkas lenku pasilieka. Lenkų kraujas negali nurimti ir ieško įvairiausių priekabių. Štai birželio 9 d. dviem mūsų pasienio policininkam Vaitkevičiui ir Petruškai saugant demarkacijos liniją Sakiškių kaime, lyjant užėjo į vieną trobą.

Amerikos lakūnas Čamberlenas. Jis be nutūpimo perskrido iš Amerikos į Vokietiją (6238 km.) per 42 val. Jį lydėjo p. Levinas. (Jie abudu stovi ties propeleriu).

kišeniui savo šimtukus, o kitas net tūkstantukus. Atsargiau su tokiais.

Okupuotoji Lietuva. Rakelijos kaime, anapus demarkacijos linijos, Suvalkų sone, nei iš šio, nei iš to lenkų policijos ir kareivių būrys puolė krėsti kaimo gyventojus. Išknisė net mėšlynus ir moterų rūbus, ieškodami kažkokios literatūros. Nieko neradę, suėmė 8 kaimo gyventojus, bet išlaikę porą parų paleido.

Kariuomenės gyvenimas

Manevrai. Birželio m. 20 d. Varenos poligone prasidėjo lengvosios ir sunkiosios artilerijos šaudymai. Šaudymus išvyko ir aviacija. Vėliau įvyks pavyzdiniai visų kariuomenės rūšių manevrai ir bus padaryti praktiški užsiėmimai apsiginti nuo nuodingųjų dujų.

Aviacija. Futbolas. Šiais metais futbolas smarkiai pažengė pirmyn. Be visos aviacijos rinktinės, dar yra septynios komandos. Šios komandos jau pradėjo rungtis dėl pirmenybės. Birželio 11 dieną Aviacijos Parkas rungsi su aviacijos štabu — mokomąja eskadrile ir laimėjo 4:0.

Toks gausingas komandų skaičius labai patraukė kareivius prie sporto. Malonus reiškinys!

Pasidairius po aviacijos dalių kareivines reikia pripažinti, kad geriausia atrodo 2-os eskadrilės. Jos padabintos paveikslais, fotografijomis, sienos išmargintos obalsiais. Kitų dalių kareivinėse to nesimato. Reikėtų neatsilikti.

Vakarėlis. Aviacijos Parko švietimo vadovas birželio 15 ir 18 d. d. Linksmadvarį rengė šokių vakarus kareiviams. Pirmam vakarė grižė 5 p. p. dūdų orkestras, o antrame — pačių parkiečių stygų orkestras.

V. psk. *St. Čepulis.*

Naujokų kuopa. Patys naujokai stebiamės, kad per tokį trumpą laiką tiek daug esame pasiekę. Matydami mūsų karininkų ir puskarininkų didelį pasisventimą mūsų mokymams ir bendrųjų dalykų, mes patys iš visų jėgų stengiamės tą viską greičiau persiimti ir išmokyti. Be kasdieninių švietimo pamokų, šventadienišiais mums rengiamos įdomios paskaitos. Neužmirštas ir sportas.

Bronius.

1 gusarų pulkas. *Vakarėlis.* Š. m. birželio 15 d. buvo gusarų klube eilinis šokių vakarėlis. Vakarėlis praėjo smagiai ir tvarkingai.

Husz Ar.

2 p. D. L. K. Algirdo pulkas. Pulkas turi savo krautuvę ir kirpyklą.

Krautuvėje kai kada pritrūksta paprasčiausių kareiviams reikalingų prekių. Kainos ne žemesnės, kaip kitose krautuvėse.

Kirpykla veikia gerai, paskutiniu metu dirba net trys kirpėjai. Kainos žemos — plaukų kirpimas — 30 centų, barzdos skutimas — 40 c.

Negerai, kad leidžiama ir piliečiams naudotis kirpykla. Kartais, kai piliečių prieina, tenka kareiviams ilgai laukti savo eilės.

Putinėlis.

Karo Policijos Mokykla. Paskutiniu metu, kai kuriems mūsų kaimynams išsikėlus į kitas kareivines, pasijutome daug erdviau gyvena. Ne tik užtenka vietos mūsų turtingam knygyniui ir skaityklai, bet dargi turime salę šokiams; dažnai daromi vakarėliai, be malonumo suteikia ir šiek tiek pelno. Jau turime surinkę per 200 litų ir už anksčiau surinktus prisidodinė gražių gėlių.

V. p. *Laukys.*

1-as pėst. D. L. K. Gedimino pulkas. Pulko štabo raštininkai birželio 6 d. rengė viesą vakarą. Vaidinta „Už Tėvynę kariausiu“ (2 veiksmų drama) ir pastatytas gyvasis paveikslas „Kęstutis kalėjime“.

Tie patys veikalai birželio 7 d. buvo rodomi kareiviams. Pelnas skirtas kareivių švietimo darbui.

Vyr. puskarininkis K. Vadzišius.

4 pėst. L. K. Mindaugo pulkas. Pulko liktinių puskarininkių tarpe kilo sumanymas įgyti kareivių skaityklai radio imtuvus. Nutarta surengti keletą gegužinių ir gautą pelną paskirti imtuvo įsigijimui. Pulko vadas tam sumanymui pritarė ir leido Sekminių pirmą dieną rengti gegužinę. Visą gegužinės parengimo darbą atliko patys liktiniai puskarininkiai, prižiūrint švietimo vadovo padėjėjui kapit. Gausai. Neskaitant karių į gegužinę apsilankė per šešius šimtus svečių. Tvarkos žiūrėjo patys liktiniai puskarininkiai. Diena pasitaikė graži, todėl visų ūpas buvo geriausias. Pajamų gauta: už bilietus 433 lit. 50 cent., aukavo karininkai 143 lit. 50 cent. ir už bufetą 40 lit. Viso pajamų 617 lit. Atskaičius išlaidas gryno pelno liko 497 lit 40 centų. Graži pradžia padaryta. Tikimasi liepos mėn. vidury turėti jau ir patį geidžiamąjį žinių-žinucių dėdę.

S. Dykūnas.

Kauno įgulos kareivių klūbas. *Vakarai.* Gegužės 7 d. Techniko p. technikos mok. kuopa rengė šokių vakarą.

Tvarka buvo nekokia.

Gegužės 15 d. vakarą rengė technikos p. inžinerijos mok. kuopa. Nors publikos buvo daug, bet tvarka buvo visai įmanoma.

Gegužės 21 d. technikos p. karininkai ruošė savyb. šokių vakarą.

Gegužės 22 d. šokių vakarą ruošė 2 p. p. liktiniai puskarininkiai. Publikos buvo pusėtinai. Grižė jų pačių orkestras. Tvarka buvo pakankama. Turėjo pelno, kuris yra skiriamas puskarininkių klūbo reikalams.

Gegužės 25 d. II Karo Apygardos Štabo šv. komisija suruošė visais atžvilgiais pavyzdinę šokių vakarą.

Gegužės 29 d. šokių vakarą rengė 2 p. p.

Gegužės mėnuo pasižymi surengtų šokių vakarų klube gausumu, tik ne visi tie vakarai pasižymėjo nuotaikos gerumu ir tvarka, o be to vakaras neįmanomas.

Radio ir kino. Birželio 3 d. galutinai baigtas įrengti radio (su garsintuvu). Gražiai ir aiškiai girdžiasi. Kauno stoties duodami koncertai ir paskaitos. Kareiviams iki šiol dar neleidžiama klausytis radio: dar neturima puolatinio radio prižiūrėtojo.

Kinas neveikia: vasaros metu mažai kas lankosi.

Putinėlis.

Užsieniai

Lietuviai svetur. Šiais metais Rygos lietuvių gimnazija išleido pirmąją savo laidą — 9 moksleivius.

Vokietijoje baigiasi javų atsarga. Vyriausybė ruošiasi neužilgo įsileisti daugiau javų iš užsienio.

Vėl Lenkijoje žudynės. Varšuvos geležinkelio stoty užmuštas Varšuvos kriminalinės policijos vadas. Jo užmušėjas nusišovė.

Nesutikimai komunistų tarpe. Žymūs komunistų vadai Trockis, Zinovjevas ir Radekas išmesti iš centralinio komunistų komiteto. Visus tris žada išvežti į Sibirą.

Sušaūdymai Sovietų Rusijoje. Pastaruoju metu Sovietų Rusijoje prasidėjo pačių rusų bruzdėjimai prieš bolševikus. Nukautas vienas kitas bolševikų žymesnis asmuo ir mėginta taip pat prieš kitus. Taip pastaromis dienomis buvo pasikėsinimas prieš jų politinės policijos viršininką, o ties Biza, Kursko gub., užmuštas buvęs rusų prekybos atstovybės Berlyne vedėjas Grindsbergas, komunistų mokslo akademijos bendradarbis. Sovietų Gudijoje veikianti slapta „rusų teisybės brolija“, kuri pastaruoju metu smarkiau pradėjo veikti ir jau nužudė 3 aukštus bolševikų valdininkus.

Sovietų vyriausybė taip pat smarkiai pradėjo bausti sau neištikimus asmens. Pastaruoju metu Minske be teismo sušaudyti 32 seni rusų karininkai, Maskvoj sušaudyti 27 buvę karininkai, o Blagoveščenske — 12. Odesoj su-

šaudyti 3 asmens, kaltinami šnipinėjimu Rumunijos naudai ir Vladivostoke 4 buvusius karininkus, mėginusius pabėgti į Japoniją. Taip pat Sovietai sušaudė suomių pulk. ltn. Elvergrena, dėl kurio Suomijos vyriausybė pasiuntė Sovietams griežtą protestą. Charkove susaudyti du lenkai, Knypinski ir Veržbovič, kaltinami norėję nužudyti kai kuriuos bolševikų vadus Ukrainoj, o Minske — lenkų vyr. ltn. Jenekas, kaltinamas nužudęs Minsko politinės policijos vedėją Opanskį. Kronštade nuteistas mirti Baltijos laivyno komendantas Klepikovas. Jis kaltinamas šnipinėjęs Anglijos naudai. Jo žmona nuteista 3 metams kalėti. Iš viso paskutiniu laiku sušaudytų Sovietų Rusijoje yra daugiau kaip 100 žmonių; Maskvos ir Leningrado kalėjimai perpildyti. Daug svetimšalių, bijodami keršto, išvažinėja iš Sovietų Rusijos. Be to, Sovietai nusistatę ištremti visus Anglijos piliečius.

Nelaimė muziejui. Komunistų grupei apžiūrinėjant Leningrado Isaoko katedrą, kurią dabartinė Sovietų vyriausybė pavertė proletarų meno muziejum, nukrito nuo sienos dvi didelės marmuro lentos. Užmušta 6 ir sunkiai sužeista 4 komunistai.

Tariasi prieš bolševikus. Anglijos, Prancūzijos, Japonijos, Italijos, Belgijos ir Vokietijos atstovai Ženevoj tarėsi dėl sudarymo bendro fronto prieš komunistų agitaciją jų kraštuose.

Nuteisė Voikovo užmušėją. Lenkijos teismas nuteisė Sovietų Rusijos pasiuntinio Lenkijai Voikovo užmušėją Kaverdaiki gyvos galvos kalėti.

Tokiu sprendimu Sovietų Rusijos vyriausybė yra nepatenkinta. Ji norėjo, kad Kaverda būtų smarkiau nubaustas. Sovietai ruošiasi siųsti Lenkijai jau trečią reikalavimą, griežčiau nubausti kaltininkus.

Lindbergas jau Amerikoj. Grįžus Amerikos laikūnui Lindbergui savo kraštan, New Yorke jį sutiko daugiau kaip 3.000.000 žmonių. Beveik visi, kaip pamisę, nešė jam įvairiausių dovanų. Tuo laiku jis gavo apie 50.000 laišku. Tą dieną New Yorke buvo lyg šventė.

Karo kronika

Latvių laivyno paradas. Birželio 12 dieną Rygoj, Dauguvos žiotyse, buvo latvių laivyno paradas. Parade dalyvavo karo laivas „Virsaitis“, naujieji nardomieji laivai „Ronis“ ir „Spidola“, tralieriai „Imanta“ ir „Viesturs“ ir jūrų lėktuvai Nr. 10 ir 11. Paradą priėmė respublikos prezidentas.

Sovietų Ukrainoj prasidėjo raudonosios kariuomenės manevrai, kuriuose dalyvauja 300.000 kareivių.

Iškėlė laivą. Ties Scepa Flon iškeltas 23.000 tonų vokiečių kreiseris „Moltke“, kuris per didįjį karą buvo paskandintas 70 pėdų gilumoj.

Varo lauk lenkų sandėlius. Dancigo parlamentas pareikalavo, kad lenkų municijos sandėlis būtų perkeltas toliau nuo Dancigo miesto, nes dažnūs sprogimai ir nelaimės dėl jų gresia miestui.

Sporto kronika

Lietuva.

Aviacija — 2 pėst pulkas 1:0 (1:0). Abidvi komandos išeina gerame sąstatė. Pirmame kėliny aviacija didesnėj persvaroj. 2 pulko puolimai tik retkarčiais pasiekia

aviacijos vartus, bendrai rodo mažai iniciatyvos ir visa komanda randasi gynime. 19 min. teisėjas duoda pendelį aviacijos naudai, kurį Bartuška nesulaikomu smūgiu pavėrcia голу. Taip pirmas kėlinys ir baigiasi prie žymios aviacijos persvaros.

Antrame kėliny žaidimas buvo daug gyvesnis. Aviacija nuolat spaudžia, bet pulkas gerai ginasi. Pulko naudai buvo duotas aviacijai pendelis, bet pulkui nepavyko įmušti. Ir rungtynės baigėsi 1:0 aviacijos naudai.

Teisėjas galėjo būti akylesnis ir griežtesnis. Į rungtynes buvo apsilankęs Vyr. Štabo viršininkas pulk. Daukantas, II karo apygardos v-kas plk. Petraitis, 2 p. p vadas mjr. Ivanauskas ir daug kitų.

3-oro eskadr. — 1 oro eskadrilė 3:2 — 3 esk. naudai.

„Kovas“ — „Makabi“ 1:0 (0:0) „Kovo“ naudai. Revanše rungtynės už pavasario taurę. „Kovo“ persvara maža.

Lietuvos lengvosios atletikos pirmenybės. Birželio 25 ir 26 d. d. LFLS stadione Kaune bus Lietuvos lengv. atl. p-bės. Jose Klaipėdos kraštas nedalyvaus, nes pirmenybės su Klaipėdos kraštu bus liepos 9 ir 10 d. Klaipėdoje.

Viktorija - Allenštein atvyksta Kaunan. Žymi Rytprūsijos futbolo komanda Viktorija Al. birželio 26 d. atvyksta Kaunan ir turės keletą rungtynių.

„Kovas“ — KSK 2:1 (2:1) „Kovo“ naudai. Pirmas š. m. buvusio Lietuvos meisterio susitikimas su KSK užimančiu A klasej paskutinę vietą, pasibaigė nedideliu „Kovo“ laimėjimu.

„Makabi“ I A — „Sparta“ I B 2:0 (1:0) Makabi naudai. Pavasario rato klasės A ir B nugalėtojų susitikime su nežymia persvara laimi „Makabi“.

Freya I — K. S. S. I 5:3 (2:1) Freyes naudai. Klaipėdos futbolo meisteris KSS pirmą kartą pralaimi lygos rungtynėse prieš Freya. KSS futbolo komanda susideda daugumoje iš 7 pėst. pulko karių. KSS pralošime svarbiausioji priežastis — nauja aikštė. KSS turėtų daugiau treniruotis svetimose aikštėse, kad pasitaikius svetur lošti neatsidurtų panašioje padėtyje, kaip ši kartą.

Padėka.

Gerbiamam skautininkui Petrii Jurgelevičiui reiškiamo gilios padėkos žodį už paaukotus karininkų ir kareivių bibliotekoms jo knygos „Lietuvos ateitis“ 55 egzempliorius.

Pulk. leit. *Burokas*,
Švietimo dalies vedėjas.

Majoras *Ružancovas*,
Kariuomenės bibliotekonis.

Redakcijos atsakymai

Dalyvausiam. Tamstos žinutė pavėluota — nedėsimė.

Aviatoriui - S. Tamstos raštus gavome — ačiū.

„Kampo dulkei“. Tamstos žinutės visai negalime deti, jį daugiau tinka juokų žurnalui. Nuolatinių mūsų korespondentų galėtumėt būti, jeigu švietimo vadovas jumis mums rekomenduotų.

Ats. psk. Pirmenybės duodamos tik savanoriams. Į Tamstos tarnaviną kariuomenėje 1919 — 21 m. m. irgi turėtų atsizvelgti.

Stoniui. Ellėraščius gavome. Ačiū. Kai kuriuos dėsimė.

Virš. Šimkui. Skelbiate kovą apsileidimams, bet nieko apie juos nepasakote. Parašykite plačiau ir aiškiau. Tamstos mintis gera.

V. p. Bieliauskui. Skaitykite atsakymą vyr. psk. Kūdrickiui.

„Kario“ 22 nr.

Leidžia Vyr. Št. Karo Mokslo Valdyba || Redaktorius kapitonas T. ŠAKMANAS.

Valstybės Spaustuvė Kaune, kampas Duonelaičio ir Gedimino g.